

Ritueel misbruik

**'Je gelooft het niet,
tot je ontdekt dat
het echt is'**

Naar eigen zeggen werd ze ‘diep geraakt’ door het artikel over satanisch ritueel misbruik (srm) van criminoloog Beetstra in de afgelopen februari-uitgave. De strekking van diens verhaal vat ze als volgt samen: srm is een verzinsel en het wordt tijd om er voor eens en voor altijd mee af te rekenen. Van psychologen en therapeuten die herinneringen aan dergelijk misbruik in de hoofden van slachtoffers ‘planten’, zou bovendien de licentie afgenomen moeten worden. Niet alleen dat: ze zouden ook aansprakelijk moeten worden gesteld voor de schade die zij berokkenen. Traumahealer Leonie Linssen: “Ik schoot meteen in de paniekmodus. Angst overspoelde me: zou ik mijn werk als traumacoach nog wel mogen uitoefenen?”

TEKST EN SCHEMA: LEONIE LINSSEN

Naast de angst die me overviel na lezing van het artikel van de heer Beetstra, schakelde ik onmiddellijk ook mijn innerlijke waarnemer in. Stelde de hoofdredacteur in het blad niet dat het een gevoelig onderwerp was en dat hij daarom in een volgend nummer ook vermeende slachtoffers en hun therapeuten aan het woord wilde laten? Meteen ontspande ik, want nu kreeg ik de kans om mijn ervaringen te delen. Als reactie op het bewust doorvoelen van deze diep weggestopte en nooit besproken angsten, begon mijn lichaam te trillen, vooral mijn benen en buik. Het duurde zo’n tien minuten en toen was het klaar. Trillen is een natuurlijke reactie van het lichaam om zich van stress te ontdoen. Dieren in de natuur weten dat. Als zij in gevaar zijn geweest en later op een veilige plek belanden, trillen zij om de stress uit het lichaam te laten vloeien. In die zin ben ik altijd blij als het weer gebeurt. Dan mag ik een stukje oude angst loslaten en terugkeren in liefde en vertrouwen. Ergens was ik de schrijver van het artikel dan ook dankbaar.

Joost Knevel

Rond 2017 stuitte ik op diverse artikelen en bekeek ik interviews op YouTube over georganiseerd kindermisbruik. Het fenomeen kwam dichterbij met de poging tot aangifte van slachtoffer Joost Knevel die een bekende Nederlander ten tijde van de coronacrisis herkende als dader van zijn kindermisbruik. Door vrijwel dagelijks zijn gezicht te zien op tv, werden bij hem de herinneringen aan satanisch ritueel misbruik wakker gemaakt. Joost kreeg hulp van anderen, terwijl hij zelf in Spanje woonde. Er werd een documentaire gemaakt waarin getoond werd hoe namens hem aangifte werd gedaan. De aangifte werd echter niet serieus genomen. Ik was geschokt. Ik heb Joost horen vertellen over zijn herinneringen aan zijn schooltijd in Bodegraven, waaronder de herinnering aan de moord op zijn klasgenootje Sandra, op vijfjarige leeftijd. Ik ‘wist’ meteen dat het waar was, mede omdat ik contact kreeg met de overleden ziel van Sandra. Er gebeurden twee dingen: mijn innerlijk weten zei me dat zijn herinneringen op waarheid berustten. Daarnaast vertelde mijn intuïtie dat hij en zijn medeklokkenluiders het niet zouden ‘winnen’. De manier waarop het gebracht werd, het gebrek aan professionele ondersteuning en de steeds groter wordende woede die door Joost en zijn medestrijders vertoond werd, deden mij vermoeden dat dit niet goed voor hen zou aflopen. Ik stemde af op mijn gidsen, die me aangaven dat er nog vele jaren overheen zouden gaan voordat er maat-

‘Meerdere slachtoffers wijzen hoge ambtenaren van het Ministerie aan als dader’

schappelijke erkenning voor deze strijders zou komen. Het maakte me verdrietig en ik vroeg of dat niet bespoedigd kon worden. De angst in mij was dermate groot, dat ik ook niet durfde te reageren. Ik schoot in mijn waarnemingsmodus: als adelaar aanschouwde en volgde ik het hele gebeuren.

Verzwegen feiten in de media

Oud-rechercheur, politieagent en ME'er, tevens misbruikslachtoffer Alice Besselink, is sinds kort in de zaak van slachtoffer Joost Knevel gedoken. Zij pleit onder andere voor écht onderzoek en waarheidsvinding. Zij komt in diverse podcasts op souflix.nl aan het woord en deelt een aantal opzienbarende feiten vanuit haar ervaringsgebied. Zo stelt ze dat de aangifte van Joost nooit is geaccepteerd. Er is geen procesnummer aangemaakt, er zijn geen handtekeningen gezet. Ik noem hier slechts een paar van haar andere conclusies en raad iedereen aan zelf de podcasts te beluisteren:

- Er is nooit onderzoek gedaan door justitie en politie naar de uitspraken van Joost over de kindermoord en het ritueel geweld dat hij moest aanschouwen. Dit terwijl de media schrijven dat er uitgebreid onderzoek is gedaan naar het geval 'Bodegraven'.
- Er zijn minstens zevenhonderd artikelen over Joost verschenen in de media zonder wederhoor. De journalistieke code van Bordeaux (het recht op hoor en wederhoor) wordt dus niet toegepast. Joost heeft een zwijgplicht opgelegd gekregen. Er mag van alles over hem verteld worden, met naam en toenaam, maar hij krijgt geen mogelijkheid zich te verdedigen.
- Er wordt collectieve mind control ingezet door vermeende slachtoffers en klokkenluiders weg te zetten als 'complotdenkers', waardoor op voorhand veroordeling plaatsvindt en de weg naar degelijk onderzoek wordt geblokkeerd.

Anneke Lucas

Therapeute Aline Terpstra vertelt in een YouTube interview van Café Weltschmerz over haar ervaringen met slachtoffers van ritueel misbruik. Ze stelt dat meerdere slachtoffers hooggeplaatste ambtenaren van het Ministerie van Justitie aanwijken als dader. Je kunt je afvragen of het onderzoek van de commissie Hendriks, over het bestaan van srm, wel onafhankelijk genoeg was. De Belgische onderzoeksrechter Connerotte werd in 1996 ontheven van het onderzoek in de zaak Dutroux, omdat hij aanwezig was op een benefietavond ter ondersteuning van de slachtoffers. Hem werd partijdigheid verweten. De Belgische Anneke Lucas (1963) werd door haar moeder verkocht aan het nationale netwerk van Dutroux. Ze heeft herinneringen aan srm van haar zesde tot elfde levensjaar en herkende vele hooggeplaatsten, zowel van een nationaal als een internationaal netwerk. Anneke schreef in 2022 het indringende boek *Quest for love, memoires of a child sex slave*. Zij is voor mij een inspiratiebron, omdat ze, naast

haar gruwelijke ervaringen, ook vertelt over de helingskant van het misbruik. Dertig jaar (!) duurde die helingsreis. Vooral de beschrijvingen van energetische en emotionele verwerkingsprocessen rond haar eigen slachtofferschap en gedwongen ouderschap, gaven mij de inzichten, herkenning en bevestiging die ik nodig had bij het verwerken van de trauma's van mijn eigen (vorige) leven(s). Het is naïef om te denken dat pedo-criminaliteit niet voorkomt in elitekringen, zoals bij de media, de overheid en in de politiek. Dat iets (nog) niet bewezen kan worden, juist omdat dat vanuit die machtige kringen wordt tegengewerkt, wil nog niet zeggen dat het niet bestaat. We zijn allemaal mensen en de ultieme schaduw komt in alle lagen van de bevolking voor. Voor mij is dit een kwestie van het gebruiken van gezond verstand. Vergeet echter nooit: *macht is tijdelijk en wordt je gegeven door anderen. Kracht is oneindig en komt uit jezelf.*

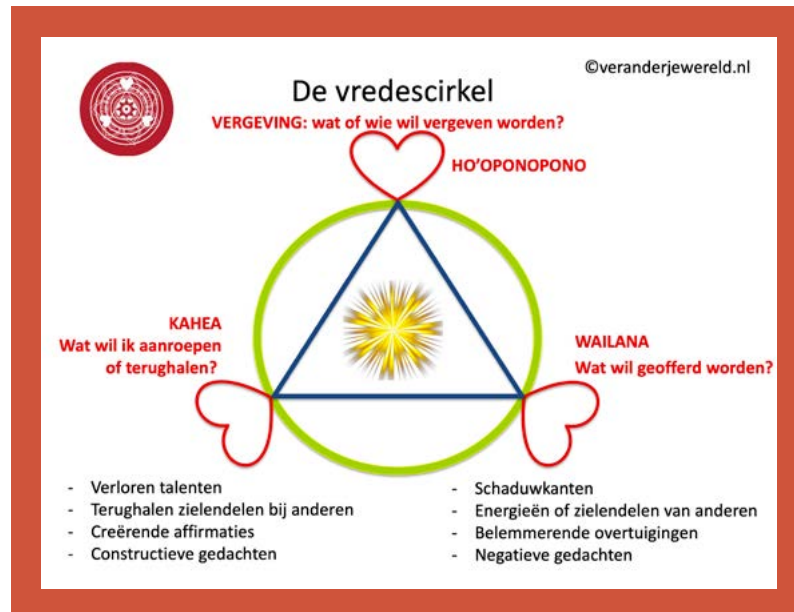
Verboden boeken

Ik volgde door de jaren heen diverse slachtoffers op internet die spraken over hun ervaringen. Een aantal zaken kwam steeds terug in alle verschillende ervaringsverhalen van klokkenluiders en slachtoffers die justitieel naar erkenning zochten. Getuigen verdwenen voordat ze in de rechtbank opgeroepen konden worden, door zelfmoord of vreemde ongelukken. Er waren echter ook feiten die ik op zijn minst merkwaardig vond. Zo zag ik boeken van slachtoffers van ritueel misbruik of ernstig narcisme verboden worden en verdwijnen van internet. In het geval van het 'handboek pedofilie', waarin mensen geleerd werd hoe ze het beste kinderen konden misbruiken, nota bene met tips hoe te voorkomen dat je gepakt wordt, duurde het ruim twee jaar (!) voordat het verboden werd en van het internet verdween. Ook is het vreemd dat van alle kinderporno wereldwijd maar liefst 70% op servers in Nederland staat. Niets zou hier zogenaamd tegen gedaan kunnen worden. Terwijl bijvoorbeeld Facebook onze posts controleert en die gemakkelijk laat verdwijnen wanneer we daarin zaken benoemen die niet onder het narratief van de overheid vallen.

'Dat iets nog niet bewezen kan worden, wil niet zeggen dat het niet bestaat'

Ex-bankier Ronald Bernard

Ik luisterde naar de podcasts van Ronald Bernard, een 'ex-bankster' zoals hij zichzelf noemt, die jaren geleden uit het criminele elitenetwerk is gestapt. Zijn helingsweg duurde meer dan tien jaar. Zijn podcasts uit 2017 heb ik meerdere keren geluisterd, waardoor ik de ene keer op hem resoneerde als slachtoffer en een andere keer als dader, wat in mij weer proceswerk losmaakte. Pas de

derde keer kon ik er neutraal naar luisteren. Zowel Anneke als Ronald geven aan dat het noemen van namen van ouders die leven, hun dood zal betekenen. Voor hen, en in de wereld van de slachtoffers, is dit een bekend gegeven. Daar is intensieve mind control op losgelaten, met gebruik van fysiek geweld tot aan bewusteloosheid toe. Zij hebben mij met hun ervaringen geholpen mijn persoonlijke herinneringen te verwerken en inzicht gegeven in het feit dat srm bestaat. Maar óók dat heling mogelijk is, mede dankzij de hulp van mijn soulteam, mijn spirituele gidsen.

Het trauma van plegers

Satanisten hebben het gemunt op kinderen. Ze leven hun innerlijke woede en gevoelens van onmacht op hen uit, door de macht te nemen en hen te folteren. Het is de onmacht die zij zelf als kind en als slachtoffer ervaren hebben en die niet verwerkt is. Ze projecteren de innerlijke, onverwerkte gevoelens op het kind en slachtoffer tegenover hen. We kunnen ons naar binnen keren en het innerlijk werk doen, of we projecteren onze gevoelens op anderen. Wie als kind zijn of haar onschuld aan misbruik is verloren, zal er bewust of onbewust alles aan doen om dit terug te pakken. Bij het misbruiken van een kind vindt er niet alleen een fysieke, maar ook een energetische uitwisseling plaats. De dader eigent zich de energie van onschuld van het kind toe en laat de energie van schuld en schaamte achter bij het kind. De dader voelt de macht en dat geeft een gevoel van bevrijding. De dader kent geen andere manier, het is hem immers niet geleerd. Door middel van tijdreizen kunnen verloren en afgesplitste zielendelen echter teruggehaald worden, zodat heling kan plaatsvinden voor zowel dader als slachtoffer. Dan kunnen zij weer contact gaan maken met het vrije innerlijke kind in zichzelf. Als volwassene kunnen zij de relatie met zichzelf en daarmee met anderen herstellen. Dat is de emotionele kant van de zaak. Voor de justitiële kant en de gerechtigheid zijn er gelukkig anderen die daarin met hun talenten het werk mogen doen.

Afgesplitst

Satanisch en gewelddadig misbruik wordt aangestuurd vanuit een getraumatiseerd, afgesplitst overlevingsdeel. Ook bij ouders is de ziel gesplitst in afzonderlijke fragmenten die een eigen en individueel leven leiden. Ze kunnen vanuit hun gezonde deel geen verbinding maken met hun traumadeel, omdat dit te heftig is. Steevast ontkennen is dan ook de overlevingsstrategie die door ouders gehanteerd wordt, in samenwerking met leugens. De dood kan in die zin ervaren worden als een verlossing. Vele ouders plegen zelfmoord, zie ook mijn ervaringen met SS'ers in een vorig leven tijdens de Tweede Wereldoorlog, zoals beschreven in mijn boek *De Karmadrager*. Het ontkennen en liegen zie je ook terug bij oorlogsmisdadigers, denk aan bijvoorbeeld de zaak Menten (driedelige serie op Netflix). Het is de enige manier, want zo hoeft je niet de pijn te doorvoelen van je ouderschap én slachtofferschap. Wie dat lef wél heeft, zoals Ronald Bernard, wacht een nieuw en betekenisvol leven waarin herstel van het aangedane leed een plaats krijgt.

Destructieve of constructieve woede?

Slachtoffers die het lef hebben naar buiten te komen met hun ervaringen, worstelen met hun woede naar de ouders toe. Dat is volkomen logisch en gerechtvaardigd. Ieder slachtoffer verlangt immers naar erkenning van het aangedane leed. Zolang dit er niet is, kan heling niet plaatsvinden. Voor echte heling is het nodig om alle rollen van de dramadriehoek bewust te ervaren, voordat je deze kunt overstijgen. Bij boosheid vanuit onmacht, ben je eigenlijk emotioneel gezien een stampvoetend kind. Of - als er nog meer onmacht is - een schreeuwende baby die zich afhankelijk voelt, maar die niet weet hoe het zelf te doen. Je boosheid pakt de regie, je hebt er geen controle over. Dan wordt het tijd jezelf emotioneel opnieuw op te voeden. Bij boosheid vanuit kracht en in verbinding met je innerlijke, Goddelijke kern, sta je op eigen benen. Na innerlijk werk en traumaheling kun je de ander zien in zijn

of haar eigenheid, of vanuit diens trauma. Je kunt je grenzen aangeven vanuit innerlijke kracht en jouw waarheid spreken vanuit je hart. Bij constructieve boosheid voel je respect en liefde naar jezelf en kun je in liefde afscheid nemen van dat wat jou niet langer dient. Hiervoor moet je jouw eigen innerlijke moeder aanspreken, die jouw afhankelijke, innerlijke baby liefdevol ondersteunt. Je innerlijke vader zorgt hierbij voor eigen richting en geeft grenzen aan. Veel slachtoffers hebben in hun leven een emotioneel en/of fysiek afwezige ouder gehad, of één die zijn macht en vuur juist teveel liet gelden. Als reactie gaan zij zich aanpassen en emotioneel voor de ouders zorgen, wat we ‘parentificatie’ noemen. Ze kopiëren het destructieve gedrag of gaan anderen de liefde geven die ze zelf zo gemist hebben. Totdat ze merken dat niet alle mensen zo liefdevol zijn als zijzelf en de zelfliefde vergeten wordt.

De andere kant van slachtofferschap

Slachtoffer Anneke Lucas startte in de zomer van 2023 met een podcast waarin zij andere slachtoffers van srm interviewt over hun ervaringen en helingsproces. Tot tranen toe was ik geroerd door het recente interview van Anneke met de Franse Dalila Sadok, waarin Dalila vertelt over haar kinderen, die door haar ex gewelddadig zijn misbruikt en die zij uiteindelijk, na aangifte en veel justitiële strijd, verloor als moeder. Ze werd na een psychiatrisch onderzoek van tien minuten ‘hysterisch’ en niet geschikt als moeder bevonden. De kinderen werden aan de misbruikende vader toegewezen! Ik herkende, vanuit een persoonlijk geval uit mijn praktijk in Nederland, hierin situaties en manieren van handelen door Justitie. Waarbij een vrouw en haar kind hetzelfde was overkomen. Je gelooft het niet, totdat je verneemt dat het werkelijk waar is. In ieder slachtoffer zit echter ook een onmetelijke kracht. Dalila spreekt zich aan het einde van het interview uit: *‘I have such strong faith that I know whatever happens, we will get there together. Today as adults, let us talk, all those who know the other side of the narrative: we the protective parents, there are also lawyers who are positive, who are healthy and who want to protect the children. We also got some really good police, we got some exceptional people in the army. We have judges who try to fight. The light within us is going to form a worldwide network, and it’s in the process of doing so and it’s going to get more and more powerful. When this light takes up the majority, there will be no more shadow. It will be over. My faith is there, I know it is just a matter of time. Each of you must take your power, show what*

‘Getuigen verdwenen voordat ze in de rechtbank opgeroepen konden worden’

you have in your heart. Simply show what it is to be divine beings on earth.’ Dit is voor mij waar heling over gaat: de andere kant van je slachtofferschap ontdekken en deze liefdevolle kracht inzetten voor heling van jezelf en daarmee een stukje heling voor het collectief. Ieder mens heeft zijn eigen kleine of grotere bijdrage te leveren. Ook ik.

Te groot en te zwaar

In de loop der jaren kwamen er steeds meer cliënten in mijn praktijk met herinneringen aan seksueel misbruik, maar ook in uitzonderlijke gevallen met herinneringen aan srm. Doordat ik vanuit de onvoorwaardelijke liefde voor de mensheid kan tijdreizen en in het bewustzijn van anderen kan stappen, worden mij filmbeelden getoond van hun ervaringen. Het in kaart brengen van ervaringen van srm van cliënten, heb ik persoonlijk als te groot en te zwaar ervaren. Mijn verlangen om anderen heling te brengen, conflicteerde met de liefde voor mijzelf en voor mijn persoonlijk leven. Ik moest het immers wel vol kunnen houden. Ik was na een sessie vaak nog weken bezig om de impact van de beelden te verwerken, ondanks alle tools die ik tot mijn beschikking had. Beelden van srm zien, ervoer ik in die zin als beschadigend. Ik heb met pijn in mijn hart mijn gidsen gevraagd te stoppen met het sturen van dergelijke cliënten.

Heling van ritueel misbruik

In 2020, aan het begin van de coronacrisis, kwam mijn huidige praktijkruimte in beeld. Een prachtige ruimte in een oud pand van de Bossche binnenstad. Ik werd er door mijn gidsen op magische wijze naartoe geleid, met als opdracht de komende jaren bij cliënten de verbinding te herstellen tussen hoofd en hart. Collega coaches en therapeuten met wie ik karmisch verbonden was, kwamen op mijn pad. Samen ontdekten we tijdens onze maandelijkse CreaVisie bijeenkomsten, dat er in dit pand ritueel misbruik had plaatsgevonden. We hadden er eeuwen geleden gewoond! De een als dader, de ander als slachtoffer. Ik was een oud vrouwtje dat als kind uit protest besloten had om niet meer te praten en te doen alsof ik doof was. Ondertussen hoorde en wist ik alles en probeerde ik op mijn manier de boel positief te beïnvloeden. Dat lukte maar ten dele. Net zoals nu klokkenluiders gevangen worden gezet als zij openlijk spreken over misstanden bij Justitie, waarbij zij als voorbeeld dienen voor de maatschappij, gebeurde dat toen ook. Eén van mijn collega’s voelde hoe ze beneden in het pand voor het raam had gehangen, om zo het volk te laten zien wat er met je gebeurde als je ging spreken. Ze voelde de strop om haar nek en ik zag haar lichaam hangend bungelen voor het raam. Met onze wederzijdse talenten konden we de energie vrijmaken en ons weer verbinden in liefde. Want ook daders waren ooit slachtoffers en hebben hun eigen trauma dat de ziel met zich meedraagt, tot in het huidige leven. Totdat het gezien en de energie getransformeerd is. In een volgend leven nemen zij vaak een omgekeerde rol op zich om zo weer in evenwicht te komen of de andere kant te ervaren.

'Erkenning van misbruik is belangrijk. Voor zowel slachtoffers als daders'

Satanic Panic

'Satanic Panic' wordt vaak als voorbeeld aangehaald als het gaat om het bewust in verwarring brengen of aanpraten van herinneringen bij kinderen en/of cliënten. Uiteraard kan dit gebeuren, we doen het jaarlijks massaal en met collectieve toestemming op het moment dat Sinterklaas naar Nederland komt. Wie kent niet het voorbeeld van de juf die zich voor het oog van haar kinderen van vier á vijf jaar omkleedde en Sint werd? De kinderen geloofden dat zij nu Sinterklaas was. Ook was ze daarna weer gewoon juf, nadat ze haar kostuum in hun bijzijn had uitgedaan. Het omgekeerde van Satanic Panic is gelukkig ook waar: we kunnen ons bewustzijn inzetten om te tijdreizen naar het moment van het trauma, zelfs als het zich bevindt in vorige levens of in de periode dat je als kind in de baarmoeder van je moeder lag. Ik heb dat zelf ervaren en tegenwoordig doe ik het samen met mijn cliënten en met mijn CreaVisie collega's. Daarbij transformeren we de herinnering, door onder andere de energie van onvoorwaardelijke liefde te laten voelen en een nieuw script te schrijven. Vaak doen we dit in samenwerking met engelen, gidsen en voorouders; je kunt het namelijk niet alleen. Zo wordt een nieuwe weg geopend.

Leonie Linssen (1962) is coach, karmisch en systemisch traumahealer en opleider van coaches en therapeuten bij haar bedrijf Verander je Wereld. Ze geeft de opleiding Integrated Soul Alignment en schreef diverse boeken rond meervoudige liefdesrelaties en spiritualiteit. Leonie is co-ontwikkelaar van de opleiding tot relatiecoach bij Sonneveld en gaf er als docent meerdere jaren les. www.veranderjewereld.nl

Samen transformeren

Voor mij is het helder dat er een tijd van samenwerken is gekomen om de diepste trauma's te kunnen transformeren. Sommige dingen zijn te groot om in je eentje te doen en soms heb je de energie van een groep nodig om een doorbraak te kunnen bereiken. Er zijn namelijk tal van cliënten die te slim zijn en de therapeut om de tuin weten te leiden. Vaak zijn het mensen die zelf een leidinggevende functie hebben en die gewend zijn zich te richten op de buitenwereld. De stap zetten naar binnen toe, daar waar de heling kan plaatsvinden, is dan heel erg spannend. In die zin ben ik heel blij met mijn gidsen en dat ik als een van de opdrachten van mijn ziel het ontsluiten van het geheim heb meegekregen. Ze fluisteren me in waar ik naar mag vragen, of geven aan wat de richting is van de sessie. Altijd klopt het weer en altijd is het magisch. Zeker ook met de CreaVisie, dat ogenschijnlijk een chaotisch geheel vormt. Ieder onderdeel en vraagstuk wordt in beeld gebracht en aan het einde van de sessie is alles in het licht gezet. Deze helingsmethodieken mag ik nu doorgeven aan anderen, middels de jaaropleiding Integrated Soul Alignment. Voor coaches, therapeuten en lichtwerkers met herinneringen aan vorige levens, is het belangrijk deze onverteerde emoties en trauma's te verwerken. Als het aan mij ligt doen we dit samen, mét mensen die in dit leven hun seksueel misbruik en vroegkinderlijk trauma willen helen. Erkenning van het aangedane leed is een essentieel onderdeel van het helingsproces en daar draag ik graag aan bij. •